

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 28ης Ιανουαρίου 2016 *

«Προδικαστική παραπομπή — Κανονισμός (ΕΕ) 158/2013 — Κύρος — Δασμός αντνιτάμπινγκ επί των εισαγωγών ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών καταγωγής Κίνας — Εκτέλεση αποφάσεως η οποία διαπιστώνει το ανίσχυρο προγενέστερου κανονισμού — Επανάληψη της αρχικής έρευνας η οποία αφορούσε τον καθορισμό της κανονικής αξίας — Εκ νέου επιβολή του δασμού αντνιτάμπινγκ βάσει των ίδιων στοιχείων — Περίοδος έρευνας που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη»

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-283/14 και C-284/14,

με αντικείμενο αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, υποβληθείσες από το Finanzgericht Düsseldorf (Γερμανία) και από το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία), με αποφάσεις, αντιστοίχως, της 4ης Ιουνίου 2014 και της 1ης Απριλίου 2014, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 11 Ιουνίου 2014, στο πλαίσιο των δικών

CM Eurologistik GmbH

κατά

Hauptzollamt Duisburg (C-283/14)

και

Grünwald Logistik Service GmbH (GLS)

κατά

Hauptzollamt Hamburg-Stadt (C-284/14),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους L. Bay Larsen, πρόεδρο του τρίτου τμήματος, προεδρεύοντα του τετάρτου τμήματος, J. Malenovský (εισηγητή), M. Safjan, A. Prechal και K. Jürimäe, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: N. Jääskinen

γραμματέας: V. Tourrès, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 20ής Μαΐου 2015,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η CM Eurologistik GmbH και η Grünwald Logistik Service GmbH (GLS), εκπροσωπούμενες από τον K. Landry, Rechtsanwalt,
- το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενο από την S. Boelaert, επικουρούμενη από τους B. O'Connor και S. Crosby, solicitors, καθώς και από τον S. Gubel, avocat,
- η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τους T. Maxian Rusche και R. Sauer,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 24ης Σεπτεμβρίου 2015,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Οι αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως αφορούν το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 158/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την εκ νέου επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 49, σ. 29).
- 2 Τα ερωτήματα αυτά ανέκυψαν στο πλαίσιο ενδίκων διαφορών μεταξύ, αφενός, της CM Eurologistik GmbH (στο εξής: CM Eurologistik) και του Hauptzollamt Duisburg (κεντρικού τελωνείου του Duisburg, Γερμανία) και, αφετέρου, της Grünwald Logistik Service GmbH (GLS) (στο εξής: GLS) και του Hauptzollamt Hamburg-Stadt (κεντρικού τελωνείου του Δήμου Αμβούργου, Γερμανία), σχετικά με την είσπραξη, από τις προαναφερθείσες τελωνειακές αρχές, δασμού αντιντάμπινγκ επί της εισαγωγής κονσερβών μανταρινιών προελεύσεως Κίνας.

Το νομικό πλαίσιο

- 3 Ο κανονισμός (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, στο εξής: βασικός κανονισμός), ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 11 Ιανουαρίου 2010, κατήργησε και αντικατέστησε τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 2117/2005 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 2005 (ΕΕ L 340, σ. 17, στο εξής: κανονισμός 384/96). Ο βασικός κανονισμός κωδικοποιεί και επαναλαμβάνει, με ανάλογη διατύπωση προς τον κανονισμό 384/96, τις διατάξεις του κανονισμού αυτού.
- 4 Το άρθρο 1 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Αρχές», ορίζει τα εξής:

«1. Δασμός αντιντάμπινγκ είναι δυνατό να επιβάλλεται σε κάθε προϊόν που αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ, όταν η θέση του σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός της Κοινότητας προκαλεί ζημία.

2. Ένα προϊόν θεωρείται ότι αποτελεί αντικείμενο ντάμπινγκ όταν η τιμή εξαγωγής του στην Κοινότητα είναι χαμηλότερη από μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όπως έχει καθοριστεί για τη χώρα εξαγωγής κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις.

[...]

- 5 Κατά το άρθρο 2 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Καθορισμός του ντάμπινγκ»:

«Α. Κανονική αξία

1. Η κανονική αξία βασίζεται κατ' αρχήν στις πληρωθείσες ή πληρωτέες τιμές, κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, από ανεξάρτητους πελάτες στη χώρα εξαγωγής. [...]

7.

α) Στην περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία αγοράς [...], η κανονική αξία καθορίζεται με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς, ή την τιμή από αυτή την τρίτη χώρα προς άλλες χώρες, συμπεριλαμβανομένης της Κοινότητας, ή, όταν αυτό δεν είναι δυνατόν, πάνω σε κάθε άλλη λογική βάση, συμπεριλαμβανομένης της τιμής που έχει πράγματι πληρωθεί ή πρέπει να πληρωθεί στην Κοινότητα για το ομοειδές προϊόν, δεόντως προσαρμοσμένης αν χρειάζεται ώστε να συμπεριλαμβάνει ένα εύλογο περιθώριο κέρδους.

Μία κατάλληλη τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς θα επιλέγεται με εύλογο τρόπο, αφού ληφθεί δεόντως υπόψη κάθε αξιόπιστη πληροφορία διαθέσιμη κατά τη στιγμή της επιλογής. [...] [...]»

- 6 Το άρθρο 5 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έναρξη της διαδικασίας», προβλέπει, στην παράγραφο του 9, τα εξής:

«Σε περίπτωση κατά την οποία, μετά από διαβουλεύσεις, καθίσταται προφανές ότι υπάρχουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, τα οποία δικαιολογούν την έναρξη της σχετικής διαδικασίας, η Επιτροπή κινεί τη σχετική διαδικασία εντός 45 ημερών από την υποβολή της καταγγελίας και δημοσιεύει σχετική ανακοίνωση στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*. Όταν υποβληθούν ανεπαρκή αποδεικτικά στοιχεία, το γεγονός αυτό γνωστοποιείται, μετά από διαβουλεύσεις, στον καταγγέλλοντα εντός 45 ημερών από την ημερομηνία κατά την οποία η καταγγελία υπεβλήθη στην Επιτροπή.»

- 7 Το άρθρο 6 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Έρευνα», ορίζει τα εξής:

«1. Μετά την κίνηση της διαδικασίας, η Επιτροπή, ενεργώντας σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, αρχίζει έρευνα σε επίπεδο Κοινότητας. Η έρευνα αυτή αφορά τόσο το ντάμπινγκ όσο και τη ζημία, και διεξάγεται και για τα δύο ταυτοχρόνως. Προκειμένου να εξαχθούν αντιπροσωπευτικά συμπεράσματα, επιλέγεται μια περίοδος έρευνας η οποία, στην περίπτωση του ντάμπινγκ, συνήθως καλύπτει διάστημα όχι βραχύτερο των έξι μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας. Κατά κανόνα, τυχόν πληροφορίες που αναφέρονται σε χρονικό διάστημα μεταγενέστερο της περιόδου έρευνας δεν λαμβάνονται υπόψη.

[...]

9. Για διαδικασίες κινηθείσες κατά το άρθρο 5, παράγραφος 9, η έρευνα περατούται ει δυνατόν εντός έτους. Οι έρευνες περατούνται εντός 15 μηνών από την έναρξη της διαδικασίας βάσει των πορισμάτων που εξάγονται σύμφωνα με τα άρθρα 8 ή 9.»

- 8 Κατά το άρθρο 11 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Διάρκεια ισχύος, επανεξέταση και επιστροφές»:

«1. Κάθε μέτρο αντιντάμπινγκ παραμένει σε ισχύ μόνο για όσο χρόνο και στην έκταση που χρειάζεται για την εξουδετέρωση των ζημιολογώνων συνεπειών του ντάμπινγκ.

2. Κάθε οριστικό μέτρο αντιντάμπινγκ παύει να ισχύει πέντε έτη από την επιβολή του ή από την ημερομηνία ολοκλήρωσης της πλέον πρόσφατης διαδικασίας επανεξέτασης η οποία κάλυψε τόσο το ντάμπινγκ όσο και τη ζημία, εκτός αν η επανεξέταση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι τυχόν λήξη της ισχύος του μέτρου είναι πιθανόν να οδηγήσει στη συνέχιση ή στην επανάληψη του ντάμπινγκ και της ζημίας. [...]

[...]

3. Η ανάγκη διατήρησης σε ισχύ δεδομένου μέτρου είναι επίσης δυνατόν να αποτελέσει αντικείμενο επανεξέτασης, όταν κρίνεται δικαιολογημένη, με πρωτοβουλία της Επιτροπής [...]

Ενδιάμεση επανεξέταση αρχίζει όταν η αίτηση περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία προκύπτει ότι η διατήρηση σε ισχύ του μέτρου δεν είναι πλέον απαραίτητη για την εξουδετέρωση του ντάμπινγκ ή/και ότι είναι απίθανο να συνεχισθεί ή να επαναληφθεί η ζημία σε περίπτωση άρσης ή διαφοροποίησης του μέτρου ή το υφιστάμενο μέτρο δεν αρκεί ή δεν αρκεί πλέον για την εξουδετέρωση των ζημιολογικών συνεπειών του ντάμπινγκ.

[...]»

- 9 Το άρθρο 23 του βασικού κανονισμού, το οποίο φέρει τον τίτλο «Κατάργηση», ορίζει τα εξής:

«Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 384/96 καταργείται.

Ωστόσο η κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 384/96 δεν επηρεάζει το κύρος των διαδικασιών που έχουν κινηθεί δυνάμει του εν λόγω κανονισμού.

[...]»

Οι διαφορές των κυρίων δικών και τα προδικαστικά ερωτήματα

Το ιστορικό της εκδόσεως του κανονισμού 158/2013

- 10 Η Επιτροπή θέσπισε προσωρινά μέτρα προστασίας από τις εισαγωγές κονσερβών μανταρινιών, εκδίδοντας τον κανονισμό (ΕΚ) 1964/2003 της Επιτροπής, της 7ης Νοεμβρίου 2003, για την επιβολή προσωρινών μέτρων διασφάλισης στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων και διατηρημένων εσπεριδοειδών (ήτοι μανταρινιών κ.λπ.) (ΕΕ L 290, σ. 3). Ο κανονισμός αυτός άρχισε να ισχύει στις 9 Νοεμβρίου 2003 και είχε εφαρμογή μέχρι τις 10 Απριλίου 2004.
- 11 Ενεργώντας βάσει των κανονισμών (ΕΚ) 3285/94 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) 518/94 (ΕΕ L 349, σ. 53) και (ΕΚ) 519/94 του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 1994, για το κοινό καθεστώς εισαγωγών από ορισμένες τρίτες χώρες και την κατάργηση των κανονισμών (ΕΟΚ) 1765/82, (ΕΟΚ) 1766/82 και (ΕΟΚ) 3420/83 (ΕΕ L 67, σ. 89), η Επιτροπή εξέδωσε, στις 7 Απριλίου 2004, τον κανονισμό (ΕΚ) 658/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, για την επιβολή οριστικών μέτρων διασφάλισης στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων και διατηρημένων εσπεριδοειδών (ήτοι μανταρινιών κ.λπ.) (ΕΕ L 104 σ. 67), ο οποίος είχε εφαρμογή από τις 11 Απριλίου 2004 μέχρι τις 8 Νοεμβρίου 2007.
- 12 Πριν τη λήξη ισχύος των μέτρων αυτών προστασίας, η ισπανική ομοσπονδία μεταποίησης φρούτων και λαχανικών υπέβαλε αίτηση παρατάσεως της ισχύος των μέτρων αυτών, την οποία απέρριψε η Επιτροπή.

- 13 Στις 6 Σεπτεμβρίου 2007 η ομοσπονδία αυτή υπέβαλε στη συνέχεια καταγγελία ενώπιον της Επιτροπής λόγω ντάμπινγκ όσον αφορά τις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών καταγωγής Κίνας.
- 14 Κρίνοντας ότι η καταγγελία αυτή περιείχε επαρκή αποδεικτικά στοιχεία, η Επιτροπή δημοσίευσε, στις 20 Οκτωβρίου 2007, ανακοίνωση για την έναρξη διαδικασίας αντντάμπινγκ σχετικά με τις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών, κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 246, σ. 15).
- 15 Στη ανακοίνωση αυτή αναγραφόταν ότι τα προϊόντα τα οποία αφορά είναι τα παρασκευασμένα ή διατηρημένα μανταρινία (στα οποία περιλαμβάνονται τα είδη tangerines και satsumas), κλημεντίνες, wilkings και άλλα παρόμοια υβρίδια εσπεριδοειδών, χωρίς προσθήκη αλκοόλης, με ή χωρίς προσθήκη ζάχαρης ή άλλης γλυκαντικής ύλης, όπως ορίζονται στην κλάση 2008 της Συνδυασμένης Ονοματολογίας που αποτελεί το παράρτημα I του κανονισμού (ΕΟΚ) 2658/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη δασμολογική και στατιστική ονοματολογία και το κοινό δασμολόγιο (ΕΕ L 256, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε με τον κανονισμό (ΕΚ) 1549/2006 της Επιτροπής, της 17ης Οκτωβρίου 2006 (ΕΕ L 301, σ. 1, στο εξής: ΣΟ), καταγωγής Κίνας, τα οποία συνήθως δηλώνονται υπό τις διακρίσεις 2008 30 55, 2008 30 75 και ex 2008 30 90 της ΣΟ. Πάντως, η εν λόγω ανακοίνωση διευκρινίζει ότι η μνεία των διακρίσεων της ΣΟ γίνεται όλως ενδεικτικώς. Όσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας των εσπεριδοειδών αυτών, η Επιτροπή εκθέτει στην ανακοίνωσή της ότι, δεδομένου ότι το οικείο προϊόν δεν παράγεται εκτός της Κοινότητας και της Κίνας, εξαιρουμένων των παραγωγών-εξαγωγέων που προσκομίζουν επαρκή αποδεικτικά στοιχεία περί του ότι δραστηριοποιούνται υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς, και σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, ο καταγγέλλων προσδιόρισε την κανονική αξία για την Κίνα στηριζόμενος σε «άλλη εύλογη βάση», δηλαδή στις τιμές που πράγματι καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται εντός της Κοινότητας για ομοειδές προϊόν, «δεόντως προσαρμοσμένες».
- 16 Στις 4 Ιουλίου 2008 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 642/2008, για την επιβολή προσωρινού δασμού αντντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών, κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 178, σ. 19). Από την αιτιολογική σκέψη 12 του κανονισμού αυτού προκύπτει ότι η έρευνα με σκοπό τη διαπίστωση της υπάρξεως ντάμπινγκ αφορούσε την περίοδο μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 2006 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2007, ενώ η εξέταση με σκοπό την εκτίμηση της ζημίας αφορούσε την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2002 έως το τέλος της περιόδου έρευνας. Όσον αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας του οικείου προϊόντος, στις αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 45 του κανονισμού αυτού εκτίθεται ότι, λόγω της ελλείψεως συνεργασίας εκ μέρους παραγωγών τρίτων χωρών, η κανονική αξία καθορίστηκε, για όλους τους παραγωγούς-εξαγωγείς του δείγματος, επί άλλης εύλογης βάσεως, δηλαδή, των τιμών που πράγματι καταβάλλονται ή πρέπει να καταβάλλονται εντός της Κοινότητας για άλλο ομοειδές προϊόν.
- 17 Στις 18 Δεκεμβρίου 2008 το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΚ) 1355/2008, για την επιβολή οριστικού δασμού αντντάμπινγκ και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού που επιβλήθηκε στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 350, σ. 35), ο οποίος άρχισε να ισχύει στις 31 Δεκεμβρίου 2008. Κατά την αιτιολογική σκέψη 17 του κανονισμού αυτού, δεν προβλήθηκε κανένα επιχείρημα ικανό να θέσει υπό αμφισβήτηση τη μέθοδο που χρησιμοποιήθηκε για τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας. Ειδικότερα, η Επιτροπή εκθέτει ότι η χρήση στοιχείων για τις τιμές από άλλη χώρα εισαγωγής ή πληροφοριών που έχουν δημοσιευθεί δεν είναι δυνατό να αποτελέσει εύλογη λύση διότι, ελλείψει συνεργασίας από «ανάλογη χώρα», οι πληροφορίες αυτές δεν ήταν δυνατό να ελεγχθούν σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 6, παράγραφος 8, του βασικού κανονισμού. Ως εκ τούτου, στην αιτιολογική σκέψη 18 του κανονισμού 1355/2008 εκτίθεται ότι επιβεβαιώνονται οι αιτιολογικές σκέψεις 38 έως 45 του κανονισμού 642/2008.

- 18 Με δικόγραφο το οποίο κατέθεσαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις 23 Μαρτίου 2009, δύο επιχειρήσεις τις οποίες αφορούσε ο δασμός αντιντάμπινγκ που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 1355/2008 άσκησαν προσφυγή με αίτημα την ακύρωση του κανονισμού αυτού.
- 19 Με απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, Zhejiang Xinshiji Foods και Hubei Xinshiji Foods κατά Συμβουλίου (T-122/09, EU:T:2011:46), το Γενικό Δικαστήριο δέχθηκε την προσφυγή αυτή, κρίνοντας ότι ο κανονισμός 1355/2008 είχε εκδοθεί κατά παράβαση των δικαιωμάτων άμυνας και βαρυνόταν με έλλειψη αιτιολογίας. Ως εκ τούτου, ακύρωσε τον κανονισμό αυτό, καθόσον είχε εφαρμογή στις προσφεύγουσες εταιρίες της υποθέσεως εκείνης.
- 20 Παραλλήλως, στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της εταιρίας GLS και του κεντρικού τελωνείου του Δήμου Αμβούργου, όσον αφορά την είσπραξη από την εν λόγω τελωνειακή αρχή του δασμού αντιντάμπινγκ που θεσπίστηκε με τον κανονισμό 1355/2008, το Finanzgericht Hamburg (φορολογικό δικαστήριο του Αμβούργου) υπέβαλε, στις 11 Μαΐου 2010, στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης προδικαστικό ερώτημα σχετικό με το κύρος του κανονισμού αυτού.
- 21 Με την απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), το Δικαστήριο έκρινε ανίσχυρο τον κανονισμό 1355/2008.
- 22 Το Δικαστήριο επισήμανε στην απόφαση εκείνη ότι, σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, σε περίπτωση εισαγωγών από χώρες χωρίς οικονομία αγοράς, η Επιτροπή, στην οποία εναπόκειται να κινεί την έρευνα και να θεσπίζει τους προσωρινούς κανονισμούς αντιντάμπινγκ, και το Συμβούλιο, στο οποίο εναπόκειται να εκδίδει τους οριστικούς κανονισμούς αντιντάμπινγκ, πρέπει να εξετάζουν αν είναι δυνατό να προσδιορισθεί η κανονική αξία του οικείου προϊόντος βάσει της τιμής ή της αξίας που διαμορφώνεται σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς ή της τιμής που ισχύει κατά την εξαγωγή από μια τέτοια τρίτη χώρα προς άλλες χώρες. Μόνον αν ο προσδιορισμός αυτός αποβεί αδύνατος είναι δυνατό να προσδιορισθεί η κανονική αξία με αναφορά σε άλλη εύλογη βάση. Συνεπώς, κατά την έρευνα που οδήγησε στην έκδοση του κανονισμού 1355/2008, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει, με την απαιτούμενη επιμέλεια, τις πληροφορίες που έχει στη διάθεσή της, προκειμένου να αναζητήσει, μεταξύ των χωρών με οικονομία αγοράς, μια «ανάλογη χώρα». Το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι από τις στατιστικές της Eurostat (στατιστικής υπηρεσίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης) προέκυπτε ότι υπήρχαν, κατά τα έτη 2002/2003 έως 2006/2007, μη αμελητέες εισαγωγές στην Ευρωπαϊκή Ένωση προϊόντων των διακρίσεων 2008 30 55, 2008 30 75 και ex 2008 30 90 της ΣΟ, προερχομένων από τρίτες χώρες με οικονομία αγοράς, ιδίως από το Ισραήλ, τη Σουαζιλάνδη, την Ταϊλάνδη και την Τουρκία. Πράγματι, στις στατιστικές αυτές περιλαμβάνονταν τα ακόλουθα στοιχεία, όσον αφορά τις εισαγωγές των εν λόγω προϊόντων (σε τόνους):

Όγκος εισαγωγών	2002/2003	2003/2004	2004/2005	2005/2006	2006/2007 (ΠΕ)
Κίνα	51 282,60	65 895,00	49 590,20	61 456,30	56 157,20
Ισραήλ	4 247,00	3 536,20	4 045,20	3 634,90	4 674,00
Σουαζιλάνδη	3 903,10	3 745,30	3 785,70	3 841,00	3 155,50
Τουρκία	2 794,30	3 632,30	3 021,40	2 273,80	2 233,60
Ταϊλάνδη	235,80	457,90	485,10	532,50	694,80

- 23 Υπό τις συνθήκες αυτές, η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν μία από τις χώρες αυτές με οικονομία αγοράς ήταν δυνατό να αποτελεί «ανάλογη χώρα», υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού. Κατά συνέπεια, το Δικαστήριο έκρινε ότι το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν τήρησαν τις απαιτήσεις της διατάξεως αυτής, καθορίζοντας την κανονική αξία του οικείου προϊόντος με βάση τις τιμές που πράγματι καταβάλλονταν ή έπρεπε να

καταβάλλονται στην Ένωση για ομοειδές προϊόν, χωρίς να επιδείξουν όλη την απαιτούμενη επιμέλεια προκειμένου να προσδιορίσουν την αξία αυτή με βάση τις τιμές που καταβάλλονταν για το ίδιο αυτό προϊόν σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς.

- 24 Στο πλαίσιο αυτό, το Δικαστήριο επισήμανε, στη σκέψη 35 της αποφάσεως GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), απαντώντας σε επιχείρημα το οποίο αμφισβητεί τη λυσιτέλεια των στατιστικών της Eurostat, αφενός, ότι οι στατιστικές αυτές, των οποίων η προσκόμιση ζητήθηκε, αφορούσαν το οικείο προϊόν και, αφετέρου, ότι από μια σύγκριση μεταξύ των στατιστικών που παρατίθενται στον κανονισμό 642/2008, οι οποίες αφορούν τις εισαγωγές του οικείου προϊόντος από την Κίνα, και των στατιστικών που διαβιβάστηκαν στο Δικαστήριο προκύπτει ότι αυτές που διαβιβάστηκαν στο Δικαστήριο αφορούσαν αποκλειστικώς και μόνον τις εισαγωγές του οικείου προϊόντος.
- 25 Στις 19 Ιουνίου 2012 η Επιτροπή δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης* ανακοίνωση σχετικά με τα μέτρα αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και τη μερική εκ νέου έναρξη της έρευνας αντιντάμπινγκ αναφορικά με τις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ C 175, σ. 19), στην οποία επισήμανε ότι αποφάσισε να κινήσει εκ νέου την έρευνα αντιντάμπινγκ και ότι «η εκ νέου έναρξη της έρευνας περιορίζεται στο πεδίο εφαρμογής της διαπίστωσης του Δικαστηρίου, [στην απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158)]». Με την ανακοίνωση αυτή ενημερώνονται επίσης οι τελωνειακές αρχές ότι, λαμβανομένης υπόψη της αποφάσεως αυτής, οι εισαγωγές στην Ένωση του οικείου προϊόντος δεν υπέκειντο πλέον σε δασμούς αντιντάμπινγκ και ότι οι δασμοί που εισπράχθηκαν για το επίμαχο προϊόν δυνάμει του κανονισμού 1355/2008 έπρεπε να επιστραφούν ή να διαγραφούν.
- 26 Στις 18 Φεβρουαρίου 2013 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό 158/2013. Ο κανονισμός αυτός άρχισε να ισχύει από τις 23 Φεβρουαρίου 2013 και έληξε στις 31 Δεκεμβρίου 2013.
- 27 Οι αιτιολογικές σκέψεις 32, 33, 43, 47, 48, 54 και 86 του κανονισμού 158/2013 έχουν ως εξής:
- «(32) [...] [Σ]την απόφαση [GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), όσον αφορά τον καθορισμό μιας] ανάλογης χώρας, το Δικαστήριο ερμήνευσε τις στατιστικές [που] κοινοποιήθηκαν από την Επιτροπή προς το Δικαστήριο στις 27 Ιουλίου 2011 ως στοιχεία σχετιζόμενα αποκλειστικά με το υπό εξέταση προϊόν. Εντούτοις, η Επιτροπή επανεξέτασε τους πλήρεις κωδικούς ΣΟ που περιλαμβάνονται στις εν λόγω στατιστικές και θα πρέπει να σημειωθεί ότι έχουν ευρύτερο πεδίο εφαρμογής από το προϊόν που αφορούν τα μέτρα, δεδομένου ότι περιλαμβάνουν τους πλήρεις κωδικούς ΣΟ 2008 30 55, 2008 30 75 και 2008 30 90. Τα στατιστικά στοιχεία, μόνο εκείνα που καλύπτουν το υπό εξέταση προϊόν ή το ομοειδές προϊόν (για τους κωδικούς ΣΟ 2008 30 55 και 2008 30 75), για τις [...] χώρες [μνεία των οποίων γίνεται στις στατιστικές της Eurostat που ήταν διαθέσιμες κατά την έρευνα] κατά τη διάρκεια της περιόδου της έρευνας έχουν ως εξής:

Χώρα	Όγκος εισαγωγής (τόνοι)
[Κίνα]	49 791,30
Ταϊλάνδη	666,10
Τουρκία	151,20
Ισραήλ	4,80
Σουαζιλάνδη	0

- (33) Υπό τον κωδικό ΣΟ 2008 30 90 οι στατιστικές περιλαμβάνουν προϊόντα διαφορετικά από το υπό εξέταση προϊόν. Κατά συνέπεια δεν είναι δυνατόν να υπάρξουν συμπεράσματα για τις εισαγωγές του ομοειδούς προϊόντος σε σχέση με τον κωδικό ΣΟ. Επομένως, δεν δύναται να προκύψει από τις στατιστικές ότι το ομοειδές προϊόν είχε εισαχθεί κατά τη διάρκεια της περιόδου της έρευνας σε σημαντικές ποσότητες από το Ισραήλ ή τη Σουαζιλάνδη.

[...]

- (43) [...] [Θ]α πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η Επιτροπή αποφάσισε την επανέναρξη της αρχικής έρευνας κατά περιορισμένο τρόπο, που θα αρκείται στον ενδεχόμενο προσδιορισμό μιας ανάλογης χώρας. Δεν προσδιόρισε νέα περίοδο έρευνας, αντίθετα με την προσέγγιση που ακολουθήθηκε στην υπόθεση που οδήγησε στην απόφαση *Industrie des poudres sphériques* κατά Συμβουλίου [(C-458/98 P, EU:C:2000:531)]. Αυτή βασιζόταν στην εκτίμηση ότι επειδή οι δασμοί αντιντάμπινγκ ήταν σε ισχύ, κάθε στοιχείο που είχε συλλεγεί κατά τη διάρκεια νέας περιόδου έρευνας θα είχε στρεβλωθεί από την ύπαρξη των εν λόγω δασμών αντιντάμπινγκ, ιδιαίτερα όσον αφορά τη διαπίστωση της ζημίας. Η Επιτροπή θεωρεί ότι τα σημεία που έφθασαν τα διάφορα μέρη αναφορικά με την ισχυριζόμενη απουσία ντάμπινγκ κατά την παρούσα χρονική στιγμή δύναται να συζητηθούν καταλλήλότερα στο πλαίσιο μιας ενδιάμεσης αναθεώρησης σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Ενώ στην αρχική έρευνα η ανάλυση αναφορικά με την ύπαρξη ζημίας πραγματοποιείται εκ των υστέρων για την περίοδο της έρευνας, η ανάλυση της ζημίας κατά τη διάρκεια μιας ενδιάμεσης αναθεώρησης γίνεται κατά προοπτικό τρόπο, καθώς η παρατηρούμενη ζημία κατά τη διάρκεια της αναθεώρησης είναι πιθανό να επηρεάζεται από το γεγονός ότι βρίσκεται σε ισχύ ένας δασμός αντιντάμπινγκ.

[...]

- (47) Στην απόφαση [GLS, C-338/10, EU:C:2012:158], το Δικαστήριο αναφέρεται ειδικά σε τέσσερις χώρες από τις οποίες, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, πραγματοποιούνταν σημαντικές εισαγωγές στην Ένωση, προϊόντων υπαγόμενων στους κωδικούς ΣΟ 2008 30 55, 2008 30 75 και ex 2008 30 90. Οι εν λόγω χώρες είναι το Ισραήλ, η Σουαζιλάνδη, η Ταϊλάνδη και η Τουρκία. Βάσει αυτού, η Επιτροπή επικοινωνήσε με τις αρχές των χωρών αυτών μέσω των διπλωματικών αποστολών τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η επικοινωνία με όλες έγινε πριν από τη μερική επανέναρξη της έρευνας και εκ νέου κατά τον χρόνο της επανέναρξης. Από τις εν λόγω διπλωματικές αποστολές, καθώς και τις αντιπροσωπείες της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε αυτές τις τέσσερις χώρες, ζητήθηκε να υποδείξουν πιθανώς εγχώριους παραγωγούς του ομοειδούς προϊόντος και, αν υπήρχαν κάποιοι, να συμβάλουν στην επίτευξη της από μέρους τους συνεργασίας.

- (48) Αν και πραγματοποιήθηκε δύο φορές επικοινωνία με αυτές, καμία απάντηση δεν ελήφθη από τις διπλωματικές αποστολές της Σουαζιλάνδης και της Ταϊλάνδης στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Απαντήσεις ελήφθησαν από τις διπλωματικές αποστολές του Ισραήλ και της Τουρκίας. Η τουρκική αποστολή παρέσχε διευθύνσεις έξι ενδεχόμενων παραγωγών, ενώ η ισραηλινή αποστολή ενημέρωσε τις υπηρεσίες της Επιτροπής ότι δεν υπήρξε παραγωγή του ομοειδούς προϊόντος στο Ισραήλ κατά τη διάρκεια της [περιόδου έρευνας] (και ότι δεν υπήρχε καμία σχετική παραγωγή τη στιγμή αυτή).

[...]

- (54) Λαμβανομένων υπόψη των σχολίων που διατυπώθηκαν από τα ενδιαφερόμενα μέρη, την ανάλυση αυτών και, παρά τις σημαντικές προσπάθειες από μέρους των υπηρεσιών της Επιτροπής, την έλλειψη συνεργασίας από δυνητικούς παραγωγούς τρίτων χωρών, προέκυψε το

συμπέρασμα ότι η κανονική αξία με βάση την τιμή ή την κατασκευασμένη αξία σε τρίτη χώρα με οικονομία της αγοράς όπως περιγράφεται στο άρθρο 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, δεν μπόρεσε να προσδιοριστεί.

[...]

(86) Αναφορικά με τον ισχυρισμό ότι η ανάλυση της ζημίας που θα έπρεπε να βασιστεί σε πλέον πρόσφατα στοιχεία [...], παρατηρείται ότι οιαδήποτε πλέον πρόσφατα στοιχεία θα είναι επηρεασμένα από το γεγονός ότι βρισκόταν σε ισχύ ένας δασμός αντιντάμπινγκ. Επομένως, το κατάλληλο μέσο για την ανάλυση πλέον πρόσφατων στοιχείων είναι μια ενδιάμεση αναθεώρηση όπως συνιστά το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και όχι μια νέα έρευνα [...].»

Το ιστορικό της υποθέσεως C-283/14

- 28 Η CM Eurologistik παρέχει υπηρεσίες αποθηκείσεως και διανομής. Στις 20 Μαρτίου 2013 η CM Eurologistik τοποθέτησε σε δεόντως εγκεκριμένη τελωνειακή αποθήκη 48 000 χαρτοκιβώτια που περιείχαν έκαστο 24 κονσέρβες μανταρινιών χωρίς προσθήκη αλκοόλ και με προσθήκη ζάχαρης (13,95 %), 312 γραμμαρίων (g) εκάστη, που εμπίπτουν στη διάκριση 2008 30 75 90 του TARIC (ενοποιημένου δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων), καταγωγής Κίνας. Τοποθέτησε εκ νέου την ίδια ποσότητα εμπορευμάτων στην αποθήκη αυτή στις 25 Μαρτίου 2013.
- 29 Τον Απρίλιο του 2013 η CM Eurologistik απέσυρε, τρεις φορές, ποσότητα από τις ανωτέρω κονσέρβες ισοδύναμη με 19 296 χιλιόγραμμα (kg) μανταρινιών που βρίσκονταν στην τελωνειακή αποθήκη και στη συνέχεια υπέβαλε δήλωση θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία για τα προϊόντα αυτά.
- 30 Με πράξη καταλογισμού της 7ης Μαΐου 2013, το κεντρικό τελωνείο του Duisburg προσδιόρισε το ποσό του δασμού αντιντάμπινγκ το οποίο οφείλει η CM Eurologistik σε 9 657,99 ευρώ.
- 31 Η CM Eurologistik υπέβαλε αίτηση θεραπείας κατά της πράξεως αυτής, προβάλλοντας το ανίσχυρο του κανονισμού 158/2013.
- 32 Με απόφαση της 9ης Σεπτεμβρίου 2013, το τελωνείο αυτό, εκτιμώντας ότι δεσμευόταν από τον κανονισμό 158/2013 και ότι δεν είχε υποπέσει σε πλάνη κατά την εφαρμογή του κανονισμού αυτού, απέρριψε την εν λόγω αίτηση θεραπείας.
- 33 Η CM Eurologistik άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Finanzgericht Düsseldorf (φορολογικού δικαστηρίου του Düsseldorf), επικαλούμενη την ίδια αιτιολογία με την προβληθείσα στην αίτηση θεραπείας.
- 34 Το Finanzgericht Düsseldorf αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:
- «Είναι έγκυρος ο κανονισμός 158/2013;»

Το ιστορικό της υποθέσεως C-284/14

- 35 Η GLS εισάγει στην Ευρωπαϊκή Ένωση κονσέρβες μανταρινιών καταγωγής Κίνας.
- 36 Με πράξη καταλογισμού της 3ης Απριλίου 2013, το κεντρικό τελωνείο του Δήμου Αμβούργου επέβαλε εισαγωγικούς δασμούς στην GLS, στους οποίους περιλαμβάνονταν δασμοί αντιντάμπινγκ 62 983,52 ευρώ, βάσει του κανονισμού 158/2013.

- 37 Στις 30 Απριλίου 2013 η GLS άσκησε, ενώπιον του τελωνείου αυτού, αίτηση θεραπείας κατά την πράξεως αυτής, προβάλλοντας το ανίσχυρο του κανονισμού 158/2013.
- 38 Με απόφαση της 24ας Μαΐου 1995, το εν λόγω τελωνείο απέρριψε την ως άνω αίτηση θεραπείας ως αβάσιμη. Στο πλαίσιο αυτό, επισήμανε ότι δεν ήταν αρμόδιο να εξετάσει το κύρος των κανονισμών που θεσπίζουν τα θεσμικά όργανα της Ένωσης.
- 39 Στις 26 Ιουνίου 2013 η GLS άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Finanzgericht Hamburg.
- 40 Το Finanzgericht Hamburg αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:
- «Είναι έγκυρος ο κανονισμός 158/2013, μολονότι δεν διενεργήθηκε λίγο πριν από την έκδοσή του αυτοτελής έρευνα αντιντάμπινγκ, αλλά απλώς συνεχίστηκε η έρευνα αντιντάμπινγκ που είχε ήδη διεξαχθεί για την περίοδο από την 1η Οκτωβρίου 2006 μέχρι τις 30 Σεπτεμβρίου 2007 και για την οποία όμως το Δικαστήριο έκρινε, με την απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), ότι είχε διεξαχθεί κατά παράβαση των επιταγών του κανονισμού 384/96, πράγμα που οδήγησε το Δικαστήριο να αποφανθεί, με την ίδια αυτή απόφαση, ότι ήταν [ανίσχυρος] ο κανονισμός 1355/2008, ο οποίος είχε εκδοθεί κατόπιν της έρευνας αυτής;»
- 41 Με απόφαση του Προέδρου του Δικαστηρίου της 16ης Ιουλίου 2014, οι υποθέσεις C-283/14 και C-284/14 ενώθηκαν προς διευκόλυνση της έγγραφης και της προφορικής διαδικασίας και προς έκδοση κοινής αποφάσεως.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Προκαταρκτικές παρατηρήσεις

- 42 Από την αιτιολογία των αιτήσεων προδικαστικής αποφάσεως προκύπτει ότι οι αμφιβολίες τις οποίες εξέφρασαν τα αιτούντα δικαστήρια όσον αφορά το κύρος του κανονισμού 158/2013 εν μέρει αλληλεπικαλύπτονται. Λαμβανομένων υπόψη των αμφιβολιών αυτών, κρίνεται ότι, με τα ερωτήματά τους, τα οποία πρέπει να εξετασθούν, εν μέρει, από κοινού, τα αιτούντα δικαστήρια ζητούν, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 158/2013 είναι ανίσχυρος για τους εξής λόγους:
- δεν υπάρχουν διατάξεις στον κανονισμό 384/96 ή στον βασικό κανονισμό που τον διαδέχθηκε, οι οποίες να προβλέπουν ρητώς τη δυνατότητα επαναλήψεως της διαδικασίας μετά τη διαπίστωση του ανισχύρου ενός κανονισμού αντιντάμπινγκ·
 - συντρέχει παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού·
 - συντρέχει παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού·
 - η αιτιολογία που εκτίθεται στον κανονισμό 158/2013 προς δικαιολόγηση της αποφάσεως του Συμβουλίου και της Επιτροπής να διατηρήσει την αρχική περίοδο αναφοράς είναι πλημμελής και
 - συντρέχει παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ.
- 43 Στις παρατηρήσεις τους, οι προσφεύγουσες των κυρίων δικών προβάλλουν δύο άλλους λόγους ανισχύρου του κανονισμού 158/2013, οι οποίοι αφορούν, κατ' ουσίαν, υπέρβαση του *ratione temporis* πεδίου εφαρμογής του βασικού κανονισμού, καθώς και παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του ίδιου κανονισμού.

- 44 Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, η διαδικασία του άρθρου 267 ΣΛΕΕ στηρίζεται στη σαφή διάκριση των αρμοδιοτήτων μεταξύ των εθνικών δικαστηρίων και του Δικαστηρίου, με συνέπεια να εναπόκειται αποκλειστικώς στο εθνικό δικαστήριο, το οποίο έχει επιληφθεί της διαφοράς και φέρει την ευθύνη της δικαστικής αποφάσεως που πρόκειται να εκδοθεί, να εκτιμήσει, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της υποθέσεως, τόσο την αναγκαιότητα μιας προδικαστικής αποφάσεως για την έκδοση της δικής του αποφάσεως όσο και το λυσιτελές των ερωτημάτων που υποβάλλει στο Δικαστήριο (απόφαση *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 26).
- 45 Προκύπτει επίσης από πάγια νομολογία ότι το άρθρο 267 ΣΛΕΕ δεν συνιστά ένδικο βοήθημα παρεχόμενο στους διαδίκους διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, οπότε το Δικαστήριο δεν μπορεί, κατ' αρχήν, να εκτιμήσει το κύρος μιας πράξεως της Ένωσης υπό το πρίσμα ενός λόγου τον οποίο ένας από τους διαδίκους αυτούς προέβαλε με τις γραπτές παρατηρήσεις του (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση *Simon, Evers & Co.*, C-21/13, EU:C:2014:2154, σκέψη 27 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 46 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν συντρέχει λόγος να εξετασθεί το κύρος του κανονισμού 158/2013 και υπό το πρίσμα των πιθανών λόγων ανισχύρου τους οποίους δεν παρέθεσαν τα αιτούντα δικαστήρια.

Επί της μη υπάρξεως διατάξεων, στον κανονισμό 384/96 ή στον βασικό κανονισμό που τον διαδέχθηκε, οι οποίες να προβλέπουν ρητώς τη δυνατότητα επαναλήψεως της διαδικασίας μετά την αναγνώριση του ανισχύρου ενός κανονισμού αντιντάμπινγκ

- 47 Με το ερώτημά του, το αιτούν δικαστήριο στην υπόθεση C-284/14 ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 158/2013 είναι ανίσχυρος λόγω της αποφάσεως του Συμβουλίου και της Επιτροπής να επαναλάβουν τη διαδικασία, ενώ ούτε ο κανονισμός 384/96 ούτε ο βασικός κανονισμός που τον διαδέχθηκε προβλέπει τέτοια δυνατότητα.
- 48 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, όταν το Δικαστήριο διαπιστώνει, στο πλαίσιο διαδικασίας βάσει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, το ανίσχυρο πράξεως της Ένωσης, η απόφασή του έχει ως έννομη συνέπεια ότι επιβάλλει στα αρμόδια θεσμικά όργανα την υποχρέωση να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να αρθεί η διαπιστωθείσα έλλειψη νομιμότητας, λαμβανομένου υπόψη ότι η υποχρέωση που προβλέπει το άρθρο 266 ΣΛΕΕ σε περίπτωση ακυρωτικών δικαστικών αποφάσεων τυγχάνει κατ' αναλογίαν εφαρμογής σε περίπτωση δικαστικών αποφάσεων που κηρύσσουν ανίσχυρη πράξη της Ένωσης (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση *Régie Networks*, C-333/07, EU:C:2008:764, σκέψη 124 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 49 Προκειμένου να εκπληρώσουν την υποχρέωση αυτή, τα θεσμικά όργανα υποχρεούνται να συμμορφωθούν όχι μόνο με το διατακτικό της ακυρωτικής ή της διαπιστώνουσας το ανίσχυρο δικαστικής αποφάσεως, αλλά και με το σκεπτικό που οδήγησε στο διατακτικό αυτό και το οποίο αποτελεί το αναγκαίο του στήριγμα, υπό την έννοια ότι είναι απαραίτητο για να προσδιοριστεί η ακριβής έννοια αυτού που κρίθηκε με το διατακτικό. Πράγματι, στο σκεπτικό αυτό, αφενός, επισημαίνεται η διάταξη που κρίνεται παράνομη και, αφετέρου, εκτίθενται οι λόγοι για τους οποίους διαπιστώνεται η έλλειψη νομιμότητας με το διατακτικό και τους οποίους πρέπει να λάβει υπόψη το οικείο θεσμικό όργανο κατά την αντικατάσταση της πράξεως η οποία ακυρώθηκε ή κρίθηκε ανίσχυρη (βλ., υπό την έννοια αυτή, αποφάσεις *Αστερίς κ.λπ. κατά Επιτροπής*, 97/86, 99/86, 193/86 και 215/86, EU:C:1988:199, σκέψη 27, *Ισπανία κατά Επιτροπής*, C-415/96, EU:C:1998:533, σκέψη 31, καθώς και *Ιταλία κατά Επιτροπής*, C-417/06 P, EU:C:2007:733, σκέψη 50).
- 50 Πάντως, επιβάλλεται να υπομνησθεί, αφενός, ότι η μόνη υποχρέωση την οποία το άρθρο 266 ΣΛΕΕ επιβάλλει στα θεσμικά όργανα που εξέδωσαν την πράξη η οποία ακυρώθηκε είναι να λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της ακυρωτικής αποφάσεως (απόφαση *Επιτροπή κατά AssiDomän Kraft Products κ.λπ.*, C-310/97 P, EU:C:1999:407, σκέψη 50) και, αφετέρου, ότι η ακύρωση πράξεως

της Ένωσης δεν επηρεάζει αναγκαστικά τις προπαρασκευαστικές της πράξεις (απόφαση Limburgse Vinyl Maatschappij κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-238/99 P, C-244/99 P, C-245/99 P, C-247/99 P, C-250/99 P έως C-252/99 P και C-254/99 P, EU:C:2002:582, σκέψη 73).

- 51 Κατά συνέπεια, εκτός αν η διαπιστωθείσα παρανομία συνεπάγεται την ακυρότητα ολόκληρης της διαδικασίας, τα εν λόγω θεσμικά όργανα δύνανται, προκειμένου να θεσπίσουν πράξη η οποία σκοπεύει στην αντικατάσταση προηγούμενης πράξεως η οποία ακυρώθηκε ή κρίθηκε ανίσχυρη, να επαναλάβουν τη διαδικασία από το στάδιο κατά το οποίο διαπράχθηκε η παρανομία (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Ιταλία κατά Επιτροπής, C-417/06 P, EU:C:2007:733, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 52 Κατόπιν των ανωτέρω, δεν είναι αναγκαίο να προβλέπεται ρητώς η δυνατότητα επαναλήψεως της διαδικασίας από την εφαρμοστέα νομοθεσία προκειμένου τα θεσμικά όργανα που εξέδωσαν την πράξη η οποία ακυρώθηκε ή κρίθηκε ανίσχυρη να είναι σε θέση να προβούν στην επανάληψη αυτή. Το Δικαστήριο έχει διαπιστώσει, χωρίς να αναφερθεί σε συγκεκριμένη νομική βάση, ότι τα θεσμικά όργανα είχαν τη δυνατότητα αυτή κατόπιν της εκδόσεως δικαστικής αποφάσεως η οποία ακυρώνει κανονισμό που θέσπισε δασμούς αντιντάμπινγκ (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψεις 82 και 94).
- 53 Στις υποθέσεις των κυρίων δικών, η παρανομία την οποία διαπίστωσε το Δικαστήριο στην απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158) αφορούσε το ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε αυτεπαγγέλτως αν μία από τις χώρες των οποίων έγινε μνεία στις στατιστικές της Eurostat που ήταν διαθέσιμες κατά την έρευνα μπορούσε να αποτελεί ανάλογη χώρα, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού, και ότι, κατά συνέπεια, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν είχαν επιδείξει όλη την απαιτούμενη επιμέλεια προκειμένου να καθορίσουν την κανονική αξία του οικείου προϊόντος με βάση τις τιμές για το ίδιο αυτό προϊόν σε τρίτη χώρα με οικονομία αγοράς.
- 54 Δεδομένου ότι η παρανομία αυτή δεν επηρέασε τη διαδικασία στο σύνολό της, αλλά αποκλειστικώς και μόνον τον προσδιορισμό της αξίας αυτής, το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορούσαν να αποφασίσουν, προκειμένου να εκτελέσουν την απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), να επαναλάβουν τη διαδικασία μόνον από το στάδιο της έρευνας που αφορούσε τον προσδιορισμό της εν λόγω κανονικής αξίας, τούτο δε ακόμη και αν η δυνατότητα αυτή δεν προβλέπεται ρητώς από τον κανονισμό 384/96 ούτε από τον βασικό κανονισμό που τον διαδέχθηκε.
- 55 Συνεπώς, το γεγονός ότι ούτε ο κανονισμός 384/96 ούτε ο κανονισμός που τον διαδέχθηκε προβλέπει τη δυνατότητα του Συμβουλίου και της Επιτροπής να επαναλάβει τη διαδικασία αφότου ένας κανονισμός αντιντάμπινγκ έχει κριθεί ανίσχυρος δεν είναι δυνατό να συνεπάγεται το ανίσχυρο του κανονισμού 158/2013.

Επί της προβαλλόμενης παραβάσεως του άρθρου 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού

- 56 Τα αιτούντα δικαστήρια ζητούν, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 158/2013 είναι ανίσχυρος για τον λόγο ότι η έρευνα περατώθηκε μετά από περισσότερους από δεκαπέντε μήνες από την έναρξή της, περίπτωση η οποία συνιστά, κατά τα δικαστήρια αυτά, παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού.
- 57 Συναφώς, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 54 της παρούσας αποφάσεως, σε περίπτωση παρανομίας που διαπράχθηκε, όπως στις υποθέσεις των κυρίων δικών, κατά τη διάρκεια της έρευνας, τα οικεία θεσμικά όργανα πρέπει να είναι σε θέση να επαναλάβουν τη διαδικασία από το στάδιο της έρευνας κατά το οποίο διαπράχθηκε η παρανομία.

- 58 Βεβαίως, από το εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 9, προκύπτει ότι, όταν έχει κινηθεί διαδικασία αντιντάμπινγκ, η συνακόλουθη έρευνα πρέπει, εν πάση περιπτώσει, να περατωθεί εντός προθεσμίας δεκαπέντε μηνών από της ενάρξεώς της.
- 59 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι το εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 9, καθόσον αναφέρεται ρητώς στις διαδικασίες που κινήθηκαν δυνάμει του άρθρου 5, παράγραφος 9, του βασικού κανονισμού, αφορά μόνον τις αρχικές διαδικασίες και όχι τις διαδικασίες αυτές που επαναλήφθηκαν κατόπιν της εκδόσεως ακυρωτικής ή διαπιστώνουσας το ανίσχυρο δικαστικής αποφάσεως.
- 60 Εξάλλου, ενώ η προθεσμία των δεκαπέντε μηνών την οποία προβλέπει η διάταξη αυτή σκοπεί στη διασφάλιση της ταχείας διεκπεραίωσεως των διαδικασιών που προβλέπει ο βασικός κανονισμός, η ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 9, του κανονισμού αυτού την οποία προτείνουν τα αιτούντα δικαστήρια θα κατέληγε στην πράξη στην αδικαιολόγητη παράταση της διάρκειας των διαδικασιών που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός, υποχρεώνοντας τα θεσμικά όργανα να αρχίσουν εντελώς από την αρχή τις διαδικασίες αυτές κατόπιν της εκδόσεως μιας τέτοιας δικαστικής αποφάσεως και, ως εκ τούτου, να καθυστερήσουν την περάτωσή τους.
- 61 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι, δεδομένου ότι η επίμαχη διαδικασία επαναλήφθηκε, η προθεσμία των δεκαπέντε μηνών που προβλέπεται για τις αρχικές διαδικασίες δεν μπορεί να έχει εφαρμογή ως προς αυτήν, οπότε δεν συντρέχει λόγος να κριθεί ο κανονισμός 158/2013 ανίσχυρος για τον λόγο που εξέθεσαν τα αιτούντα δικαστήρια.

Επί της προβαλλομένης παραβάσεως του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

- 62 Τα αιτούντα δικαστήρια ζητούν, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 158/2013 είναι ανίσχυρος για τον λόγο ότι, προκειμένου να διαπιστώσουν την ύπαρξη ντάμπινγκ, το Συμβούλιο και η Επιτροπή αποφάσισαν να μην κινήσουν νέα έρευνα βάσει επικαιροποιημένης περιόδου αναφοράς, περίσταση η οποία, κατά τα δικαστήρια αυτά, συνιστά παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.
- 63 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το εν λόγω άρθρο 6, παράγραφος 1, προβλέπει ότι η περίοδος αναφοράς που χρησιμοποιείται για την έρευνα πρέπει συνήθως να καλύπτει ελάχιστο διάστημα έξι μηνών αμέσως πριν από την έναρξη της διαδικασίας.
- 64 Προς εκτέλεση της αποφάσεως GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), το Συμβούλιο και η Επιτροπή αποφάσισαν να επαναλάβουν τη διαδικασία από το στάδιο της έρευνας προς καθορισμό της υπάρξεως ντάμπινγκ, διατηρώντας συγχρόνως την αρχική περίοδο αναφοράς.
- 65 Εντούτοις, το Δικαστήριο έχει ήδη αποφανθεί, όσον αφορά το άρθρο 7, παράγραφος 1, στοιχείο γ', του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1), του οποίου οι διατάξεις ήταν ανάλογες προς αυτές του άρθρου 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, ότι οι κανόνες προσδιορισμού της περιόδου αναφοράς που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη για τις έρευνες αντιντάμπινγκ τις οποίες προβλέπει η διάταξη αυτή είναι ενδεικτικοί και όχι δεσμευτικοί (απόφαση Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου, C-458/98 P, EU:C:2000:531, σκέψη 88).
- 66 Βεβαίως, όπως επισημαίνουν τα αιτούντα δικαστήρια, από τη σκέψη 92 της αποφάσεως Industrie des poudres sphériques κατά Συμβουλίου (C-458/98 P, EU:C:2000:531) προκύπτει ότι η έρευνα πρέπει να διεξάγεται με βάση τις πλέον σύγχρονες, κατά το δυνατόν, πληροφορίες, προκειμένου να είναι δυνατό να καθορισθούν οι δασμοί αντιντάμπινγκ που είναι κατάλληλοι για την προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας από τις πρακτικές ντάμπινγκ.

- 67 Πάντως, από το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι, βάσει στοιχείων που αφορούν την ίδια περίοδο αναφοράς, τα αρμόδια θεσμικά όργανα μπορούν να διατηρούν σε ισχύ, επί πενταετία, τους δασμούς αντιντάμπινγκ που είναι κατάλληλοι για την προστασία της κοινοτικής βιομηχανίας από τις πρακτικές ντάμπινγκ.
- 68 Εν προκειμένω, τα θεσμικά όργανα στηρίχθηκαν μεν, για την έκδοση του κανονισμού 158/2013, σε στοιχεία σχετικά με την περίοδο αναφοράς που χρησιμοποιήθηκε για την έκδοση του κανονισμού 1355/2008, αλλά πρέπει να διαπιστωθεί ότι ο κανονισμός 158/2013 περιορίστηκε στην εκ νέου θέσπιση των δασμών αντιντάμπινγκ για το διάστημα κατά το οποίο έπρεπε να παραγάγει αποτελέσματα ο κανονισμός 1355/2008, ο οποίος κρίθηκε ανίσχυρος στην απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).
- 69 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβανομένου του συγκεκριμένου πλαισίου των υπό κρίση υποθέσεων, στις οποίες τα θεσμικά όργανα ήταν υποχρεωμένα να αντλήσουν τις συνέπειες μιας ακυρωτικής αποφάσεως, θεραπεύοντας μια παρανομία η οποία επηρέασε μέρος μόνον της κινηθείσας διαδικασίας, τα συλλεγόμενα κατά την έρευνα στοιχεία συνιστούσαν πληροφορίες οι οποίες εξακολουθούσαν να είναι αρκούντως σύγχρονες, υπό την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 66 της παρούσας αποφάσεως, προκειμένου να δικαιολογήσουν τη θέσπιση δασμών αντιντάμπινγκ μέχρι την ημερομηνία λήξεως της ισχύος του κανονισμού 158/2013.
- 70 Συνεπώς, κατόπιν της επαναλήψεως της διαδικασίας, το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορούσαν, χωρίς να παραβούν το άρθρο 6, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, να μη χρησιμοποιήσουν επικαιροποιημένη περίοδο αναφοράς προκειμένου να προσδιορίσουν την κανονική αξία του οικείου προϊόντος. Κατά συνέπεια, ο κανονισμός 158/2013 δεν μπορεί να κριθεί ανίσχυρος για τον λόγο ότι δεν διεξήχθη νέα έρευνα.

Επί της προβαλλόμενης πλημμέλειας της αιτιολογίας που εκτίθεται στον κανονισμό 158/2013 για να δικαιολογηθεί η απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής να διατηρήσουν την αρχική περίοδο αναφοράς

- 71 Το αιτούν δικαστήριο στην υπόθεση C-283/14 ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 158/2013 είναι ανίσχυρος, καθόσον, στις αιτιολογικές σκέψεις του 43 και 86, ο κανονισμός αυτός εκθέτει, προκειμένου να δικαιολογηθεί η επιλογή του Συμβουλίου και της Επιτροπής να διατηρήσουν την αρχική περίοδο αναφοράς, πλημμελή κατά το δικαστήριο αυτό αιτιολογία, συγκεκριμένα ότι κάθε έρευνα η οποία αφορά πιο πρόσφατη περίοδο αναφοράς έχει κατ' ανάγκη νοθευθεί, λόγω των δασμών αντιντάμπινγκ που θεσπίστηκαν με τον κανονισμό 642/2008, στη συνέχεια δε με τον κανονισμό 1355/2008, και ότι, κατά συνέπεια, το καταλληλότερο μέσο για την ανάλυση των πιο πρόσφατων στοιχείων είναι μια ενδιάμεση επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.
- 72 Το δικαστήριο αυτό επισημαίνει, αφενός, ότι, κατά την αρχική περίοδο έρευνας, περιλαμβανόμενη μεταξύ της 1ης Οκτωβρίου 2006 και της 30ής Σεπτεμβρίου 2007, εφαρμόζονταν επίσης μέτρα διασφάλισης, δυνάμει των κανονισμών 1964/2003 και 658/2004. Τούτο δεν εμπόδισε τα εν λόγω θεσμικά όργανα να χρησιμοποιήσουν την περίοδο αυτή ως περίοδο αναφοράς. Αφετέρου, καθόσον στο άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού γίνεται δεκτό ότι είναι δυνατό να διεξαχθεί ενδιάμεση επανεξέταση λαμβανομένης υπόψη, ως περιόδου αναφοράς, μιας περιόδου κατά την οποία υφίστατο δασμός αντιντάμπινγκ, το ίδιο θα έπρεπε να ισχύει και στις περιπτώσεις επαναλήψεως της διαδικασίας αντιντάμπινγκ.
- 73 Εντούτοις, στις σκέψεις 54 και 70 της παρούσας αποφάσεως διαπιστώθηκε ότι, προκειμένου να εκτελέσουν την απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), το Συμβούλιο και η Επιτροπή μπορούσαν νομίμως να αποφασίσουν να επαναλάβουν τη διαδικασία έρευνας η οποία αφορά τον προσδιορισμό της κανονικής αξίας του οικείου προϊόντος και να μη χρησιμοποιήσουν επικαιροποιημένη περίοδο

αναφοράς. Υπό τις συνθήκες αυτές, η περίπτωση, αν θεωρηθεί αποδειχθείσα, ότι στις αιτιολογικές σκέψεις 43 και 86 του κανονισμού 158/2013, γίνεται παράθεση πλημμελούς αιτιολογίας για να δικαιολογηθεί η επιλογή του Συμβουλίου και της Επιτροπής να διατηρήσουν την αρχική περίοδο αναφοράς δεν αποδυναμώνει τη διαπίστωση αυτή. Κατά συνέπεια, ο κανονισμός 158/2013 δεν μπορεί να κριθεί άκυρος για τον προεκτεθέντα λόγο.

Επί της προβαλλόμενης παραβάσεως του άρθρου 266 ΣΛΕΕ

- 74 Τα αιτούντα δικαστήρια ζητούν να διευκρινισθεί αν ο κανονισμός 158/2013 είναι ανίσχυρος με το σκεπτικό ότι έχει εκδοθεί κατά παράβαση του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, καθόσον, στις αιτιολογικές σκέψεις 32 και 33 του κανονισμού αυτού, το Συμβούλιο και η Επιτροπή έκριναν, αντιθέτως προς το Δικαστήριο στην απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), ότι η διάκριση 2008 30 90 της ΣΟ περιελάμβανε και άλλα προϊόντα πλην του οικείου προϊόντος και, στη συνέχεια, έλαβαν υπόψη άλλους όγκους εισαγωγών του οικείου προϊόντος και όχι τους εκτιθέμενους στην απόφαση εκείνη.
- 75 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει του άρθρου 266 ΣΛΕΕ, σε περίπτωση ακυρώσεως ή διαπιστώσεως του ανισχύρου μιας πράξεως, τα θεσμικά όργανα που εξέδωσαν την πράξη αυτή έχουν μόνον την υποχρέωση να λάβουν τα μέτρα που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως αυτής.
- 76 Κατά συνέπεια, τα θεσμικά όργανα διαθέτουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως προκειμένου να αποφασίσουν τα μέσα που πρέπει να χρησιμοποιήσουν προκειμένου να αντλήσουν τις συνέπειες μιας ακυρωτικής αποφάσεως ή μιας αποφάσεως περί διαπιστώσεως του ανισχύρου, εξυπακουσμένου ότι, όπως εκτέθηκε στη σκέψη 49 της παρούσας αποφάσεως, οι λόγοι αυτοί πρέπει να συμβιβάζονται με το διατακτικό της εν λόγω αποφάσεως και με το σκεπτικό που αποτελεί το αναγκαίο στήριγμά του.
- 77 Βεβαίως, εν προκειμένω, για να εκτελέσουν την απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), το Συμβούλιο και η Επιτροπή προέβησαν στην εμπεριστατωμένη ανάλυση ορισμένων στατιστικών στοιχείων της Eurostat που αφορούσαν τους όγκους εισαγωγών μνεία των οποίων γίνεται στην απόφαση αυτή. Κατά το πέρας της αναλύσεως αυτής, καθόσον προέβησαν σε διαφορετική εκτίμηση της φύσεως των προϊόντων που εμπίπτουν στη διάκριση 2008 30 90 της ΣΟ, τα εν λόγω θεσμικά όργανα διαπίστωσαν ότι ορισμένοι όγκοι εισαγωγών ήταν διαφορετικοί από αυτούς που παρέθεσε το Δικαστήριο.
- 78 Εντούτοις, προκειμένου να διαπιστωθεί το ανίσχυρο του κανονισμού 1355/2008, το Δικαστήριο δεν έκρινε αναγκαίο, στην απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), να προβεί σε εμπεριστατωμένη ανάλυση του περιεχομένου των εν λόγω στοιχείων. Διαπίστωσε ότι τα στοιχεία αυτά παρείχαν ενδείξεις περί του ότι το οικείο προϊόν παραγόταν σε μη αμελητέες ποσότητες εντός χωρών με οικονομία αγοράς, όπως το Ισραήλ, η Σουαζιλάνδη, η Ταϊλάνδη και η Τουρκία, και ότι μπορούσε να συναχθεί εντεύθεν ότι η Επιτροπή είχε παραλείψει να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν μία από τις χώρες μνεία των οποίων έγινε στις στατιστικές της Eurostat που ήταν διαθέσιμες κατά την έρευνα μπορούσε να αποτελεί ανάλογη χώρα, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.
- 79 Ως εκ τούτου, οι διαπιστώσεις του Δικαστηρίου ως προς τα προϊόντα που εμπίπτουν, κατά τις στατιστικές της Eurostat, στη διάκριση 2008 30 90 της ΣΟ ή ως προς τους όγκους εισαγωγών του οικείου προϊόντος μνεία των οποίων έγινε στις ίδιες αυτές στατιστικές δέσμευαν τα θεσμικά όργανα καθόσον, όπως επισήμανε το Δικαστήριο στο σημείο 34 της αποφάσεως GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), η Επιτροπή όφειλε να εξετάσει αυτεπαγγέλτως αν μία από τις χώρες τις οποίες παραθέτουν ήταν δυνατό να αποτελέσει ανάλογη χώρα, υπό την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 7, στοιχείο α', του βασικού κανονισμού.

- 80 Παρά την ερμηνεία όμως των στατιστικών αυτών στοιχείων που εκτίθενται στις σκέψεις 31 έως 33 του κανονισμού 158/2013, προκύπτει ιδίως από τις αιτιολογικές σκέψεις 47 έως 48 του κανονισμού αυτού ότι τα θεσμικά όργανα πράγματι έλαβαν υπόψη τους τις διαπιστώσεις του Δικαστηρίου συναφώς, προβαίνοντας στους απαιτούμενους ελέγχους για καθεμία από τις χώρες που αναφέρουν οι εν λόγω στατιστικές, όπως αναλύονται από το Δικαστήριο στην απόφαση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158).
- 81 Υπό τις συνθήκες αυτές, λαμβάνοντας υπόψη, αντιθέτως προς τη διαπίστωση του Δικαστηρίου στην υπόθεση GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), ότι η διάκριση 2008 30 90 της ΣΟ περιελάμβανε και άλλα προϊόντα πριν του οικείου προϊόντος και, στη συνέχεια, λαμβάνοντας υπόψη άλλους όγκους εισαγωγών του οικείου προϊόντος από τους παρατιθέμενους στην απόφαση αυτή, το Συμβούλιο και η Επιτροπή δεν παρέβησαν το άρθρο 266 ΣΛΕΕ.
- 82 Συνεπώς, δεν συντρέχει λόγος να κριθεί ανίσχυρος ο κανονισμός 158/2013 για τον λόγο ότι αντιβαίνει στο άρθρο 266 ΣΛΕΕ.
- 83 Κατόπιν όλων των ανωτέρω σκέψεων, διαπιστώνεται ότι από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 158/2013.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 84 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Από την εξέταση των υποβληθέντων ερωτημάτων δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 158/2013 του Συμβουλίου, της 18ης Φεβρουαρίου 2013, για την εκ νέου επιβολή προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων παρασκευασμένων ή διατηρημένων εσπεριδοειδών (συγκεκριμένα μανταρινιών κ.λπ.) καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας.

(υπογραφές)